

sau, în subsidiar,

- trimiterea cauzei la Tribunal spre rejudecare și soluționarea cererii privind cheltuielile de judecată ale procedurii în primă instanță și în recurs o dată cu fondul.

Motivele și principalele argumente

În hotărârea atacată, Tribunalul a anulat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/763 al Comisiei din 2 mai 2017 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite tipuri de hârtie termică subțire originară din Republica Coreea ⁽¹⁾, în măsura în care o privește pe Hansol Paper Co. Ltd.

În susținerea recursului, Comisia se bazează pe trei motive.

Comisia consideră că Tribunalul:

- a denaturat mijloacele de probă și a interpretat în mod eronat cadrul juridic aplicabil datelor pe care Comisia are dreptul să se întemeieze pentru a construi prețul de export în temeiul articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază ⁽²⁾;
- a interpretat în mod eronat prevederile articolului 2 alineatele (1) și (3) din regulamentul de bază pentru stabilirea valorii normale în lipsa vânzărilor interne și
- a interpretat în mod eronat prevederile articolului 3 din regulamentul de bază atunci când a definit marja de subcotare în cazul exporturilor spre Uniune prin intermediul unor entități afiliate.

⁽¹⁾ JO 2017, L 114, p. 3.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21).

Acțiune introdusă la 24 iunie 2020 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei

(Cauza C-278/20)

(2020/C 271/40)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: I. Martínez del Peral, J. Baquero Cruz și P.J.O. Van Nuffel, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluzii

- să se declare că, prin adoptarea și menținerea în vigoare a articolului 32 alineatele 3 și 6 și a articolului 34 alineatul 1 al doilea paragraf din Ley 40/2015, precum și a articolului 67 alineatul 1 al treilea paragraf din Ley 39/2015, Regatul Spaniei nu a respectat obligațiile care îi revin în temeiul principiilor efectivității și echivalenței, ca limite ale autonomiei de care se bucură statele membre în stabilirea condițiilor de fond și de formă ce guvernează răspunderea acestora pentru prejudiciile cauzate particularilor cu încălcarea dreptului Uniunii;
- obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, formulată în temeiul articolului 258 TFUE, se referă la articolul 32 alineatele 3-6, la articolul 34 alineatul 1 al doilea paragraf din Ley 40/2015 din 1 octombrie 2015 privind regimul juridic al sectorului public, precum și la articolul 67 alineatul 1 al treilea paragraf din Ley 39/2015 din 1 octombrie 2015 privind procedura administrativă comună a administrațiilor publice.

Dispozițiile în discuție au aliniat regimul răspunderii statului legiuitor pentru încălcările aduse dreptului Uniunii la regimul stabilit pentru încălcările aduse Constituției spaniole prin acte ale legiuitorului, adăugând anumite condiții de fond.

Asimilarea celor două regimuri și cerințele procedurale pe care acestea le prevăd fac ca obținerea unei despăgubiri pentru încălcările aduse dreptului Uniunii de legiuitorul spaniol să fie imposibilă sau excesiv de dificilă, încălcându-se principiul efectivității.

Pe de altă parte, condițiile de fond adăugate pentru încălcările aduse dreptului Uniunii constituie o încălcare a principiului echivalenței, supunând repararea prejudiciilor cauzate de legiuitorul spaniol cu încălcarea acestui drept unor condiții mai puțin favorabile decât cele aplicabile în cazul unor prejudicii cauzate prin încălcarea Constituției spaniole.
